

**Eximio Ac Admodvm Reverendo Domino Liberto
Fromondo S. Theologiæ Doctori, & Sacr. litterarum
Profeßori Regio, insignis Eccles. Colleg. B. Petri Louanij
Decano: Et Reverendo Admodvm Domino Henrico ...**

**Froidmont, Libert
[Louvain]**

Text

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73815](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73815)

EXIMIO AC ADMODVM REVERENDO
DOMINO LIBERTO FROMONDO

S. THEOLOGIAE DOCTORI,
& Sacr. litterarum Profefori Regio, insignis Eccles.
Colleg. B. Petri Louanij Decano:

ET REVERENDO ADMODVM
DOMINO HENRICO CALENO

S. THEOL. LICENTIATO
Canonico Metropol. Eccles. Mechlin. & Archiprefbyt. Bruxell.

ADMODVM REV. DOMINI. S. P.

Ratias agimus, quod prodire tandem è latebris, abiectâ larvâ Typographi, & palam agere nobiscû dignamini. Speramus enim viros Ecclesiasticâ dignitate celebres modestius acturos luce palam, quàm huc vsque clanculum, & velut ex insidijs actum contra nos sit. Theses quas vidistis, & quæ enumeratis cætera, à nobis expressit respondendi necessitas, tum pro summis viris ordinis nostri, quorum fama indignè petebatur; tum longè magis pro doctrina, quæ nobis hætenus videtur cum Romanorum Pontificum diplomatis, & sacrosancti Concilij Tridentini sanctionibus cõuenire: certè de qua ab annis prope (vel ipso non diffidente Iansenio) quingentis dubitatum in Ecclesia Dei non fuit. Itaque ingenti illi Ianseniano volumini Theses opposuimus publicè disputandas; Querimonijs vestris, Theses apologeticas; iisdem Querimonijs iterum repetitis & auctis, Thesium Appendicem. Quia verò in Querimonijs multa erant ad cõtrouersiam Theologicam & rem, quæ agitur, minimè pertinètia, ijs separatim est respõsum. Censuras & Inuectiuas Iansenij necessarium fuit edere, vt illis satisfaceremus, quibus persuasum iam erat, nos nimis acriter in immerètem Iansenium inuectos fuisse, & nimis graues in eum strinxisse censuras. Habetis eorum rationem, quæ scripta à nobis sunt. Ultra hæc latere aliquid in calamis, quod breui sit effundendum, quâ, quæso, coniecturâ estis assecuti? nisi fortè existimetis ipsis Querimonijs vestris non esse à nobis ex æquo respõsum.

Scriptiuncularum (scribitis) & scandalorum sit tandem finis. Scandalorum nec initium esse debuit. Vnde igitur scandalum, & per quem? nonne à libro Iansenij, & per festinatam eius & clandestinam contra prohibitiones Apostolicas editionem? sed vix homini illi, per quem scandalum venit. Qui autem iustâ & necessariâ defensione offenditur, accipit ille scandalum non datum.

Scriptio sanè sit finis, quando vobis videbitur, qui initium dedistis, protruso in lucem Iansenij Augustino. Mirum tamè eidem Epistolæ, quâ id petitis, nouum à vobis scriptum intexi, Quinquagenam illam amare, vt vultis, à nobis in Iansenium dictorum, studiosè quidem collectam, at non per omnia, eâ quâ oportuit accuratione. Quid hoc est, nisi vltimum verbum.

bum sibi vindicare? nos de eo contentiosi esse nolumus: ad ea tamen, quæ per epistolâ nobis significastis, ne inurbani simus, per epistolâ respōdemus.

Sub Pontificatu Sixti V. quo olim euentu pugna ista gratiæ, sit a P. Lessio cum maioribus vestris, (sic enim vos duo testamenti Ianseniani executores loquimini, quasi Academiam, cuius præcipua pars contra vos stat, representaretis) quo, inquam, euentu pugna ista depugnata sit, non ignoramus: ignorare tamen vos videmini. Si nescitis, exitus is fuit, vt Lessij doctrina vindicaretur à censura, quæ erat per vsurpatam auctoritatem immeritò cōtra ipsam concepta. Disceptatio, quæ nobis Romæ cum Thomistis fuit, Iansenium non attingit, sed voluistis horum accessione causam Iansenij robustiorem facere, cum timeretis per se stare non posse. Cur enim per Iansenij latera hos impetimus, aut quomodo impetere possumus, cum in præcipuis controvertiæ capitibus cōtra Iansenium nobilicūm stent: verbi gratiâ: *Possibilem esse statum paræ Naturæ. Deum velle omnes homines saluos fieri. Christum pro omnibus esse mortuum, pro omnibus orasse, non tantum pro electis. Paruulos ob solum originale non puniri igne. Dari gratiam sufficentem, quæ non sit efficax. Libertatem indifferentiæ ad agendum & non agendum cum vera Christi gratia consistere. Dari actus naturales moraliter bonos. Non omnia infidelium opera esse peccata. Ignorantiam inuincibilem excusare à propriè dicto peccato. Attritionem ex metu gehennæ esse honestam &c.* Hæc non nostra solum, sed Thomistarum etiam, cum D. Thoma, contra Iansenium est doctrina. Frustra ergo eos in causa ista cum Iansenio inuoluitis.

Quod doctrinæ iudicium penes sedem Apostolicam relinquitis, facitis quod a principio factum oportuit: quodque vt faceretis, pro vitibus conati sumus. Atque vtinâ fecisset Iansenius, neque iudiciū vsurpasset in ea controvertiâ, quam ipse fatetur esse huiusmodi, *vt supremum Ecclesiæ tribunal suspensum detineat, (To. 7. col. 4)* neque de vnus tantū, aut alterius Doctoris sententia, sed de tota Theologorum schola, quam erroris Pelagiani & Semipelagiani non semel condemnat. An vnus ergo ipse, aut cum ipso vos duo plus & sapitis, & audetis, quàm supremus Ecclesiæ iudex? fecistis, quod per Apostolicam sedem non licuit, quod licuit, non fecistis, ad propositas inquam disputationes non venistis. Sed & in illis libellis, quos pro Iansenio Thesibus nostris opponitis, vix attingitis quæ in quæstionem veniunt, paterga vbique ac diuerticula quæritis. Erât tamen in Thesibus istis satis multa ex Scriptura, Concilijs, Patribus, ipso Augustino deprompta, ad quæ respondere oportuisset, vt rectè defenderetur Iansenius.

At enim de solo facto litem componi coram arbitris vultis. Placet, deligantur arbitri. Verum non in vnico facto lis versatur, cuius vos solum meministis, nempe arguendūne sit imposturæ & calumniæ Iansenius, quod dicere non sit veritus, Suarium, aliosque, obiectiones Augustini pro respōsis, doctrinam Pelagij pro Augustini per errorem accepisse. Plura, plura sunt, quæ in Thesibus querimur à Iansenio primarijs nostræ Societatis Doctoribus imposta, & calumniosè in eos dicta, quæ nuper publico Academiæ arbitrio iudicioque commisimus. Hæc omnia in iudiciū venire oportet. Nam
eius

cuius quod vos solum adfertis, quilibet qui tam Theses nostras vtriusque, quam
responsionem vestram in Querimoniâ legerit, facile arbiter esse poterit.

Spatiosum, vt vultis, & floridum Ianseniani operis pratum ita perlustrauimus,
vt mentem ipsius probè nos percepisse & expressisse arbitremur. Quas collegi-
mus ex eo Inuectiuas & Censuras, nullam amariciem illæ habent à nobis, sed
prout in libro ipso Iansenij, aut indice reperimus, ita dedimus, tam melleas ac
suaves quàm vobis ipsis placuit eas nobis primùm propinare. Quæ ab auctore
Indicis crudiùs quàm à Iansenio sunt posita, adeo non tamquam dicta à Iansenio
arripuimus, vt etiam Indicis ea esse accuratè annotauerimus. Non igitur cõ-
tra præfationis nostræ fidem egimus, cum quod Iansenij est, à Iansenio; quod
Indicificis, Indicifici assignauimus. Quod si nõ nulla in canali Indicis crudiùs sa-
piunt, quàm in ipso fonte, id nõ nobis luendum est, sed Indicifici, & vobis, qui
Iansenianum acetum etiam hoc absynthio condiri voluistis.

Quæ ex Thesibus nostris amarissimè (vt loquimini) in Iansenium dicta col-
legistis, si vera sunt, cur reprehenditis? si falsa creditis, ad arbitriũ reuocate: de-
fendere parati sumus. Vos similiter Iansenij & vestra in nos dicta defendite, si
potestis: ad arbitros prouocamus, quos à nobis facturos confidimus; si ea quæ
reprehenditis, considerent quibus locis, cur, & qua occasione & sensu dicantur;
præsertim si aduertant ex ijs non pauca à Iansenio ipsidem, aut æquivalenti-
bus verbis esse asserta: cuiusmodi est 1. Quod plures sanctos Ecclesiæ Patres,
potissimum Græcos, Augustino antiquiores, ipsumque Hieronymum Semi-
pelagianos faciat. 2. Quod scholasticos Doctores tam antiquos, quàm recen-
tiores, atque imprimis doctissimos Societatis nostræ Patres, eiusdem erroris,
imò grauioris vbiq; insimulet. Quis enim iure nobis succenseat, quod censo-
riam virgam, Catonianum supercilium, Censuras &c. iustissimæ defensionis
gratiã reponamus Iansenio; qui hallucinationes, errores, hæreses &c. tam libe-
raliter ac plenã manu sexcenties (vt in Censuris eius videre est) grauissimis pro-
batissimisque Auctoribus non lacessitus impingit? Quod verò propositiones a
duobus Pontificibus damnatas scholis ac pulpitis velit reddere, quis ambigat?
cum ex ijs triginta, aut eo amplius vt veras defendat & fusè doceat. Quis non
immodestè gloriantem meritò asserat? qui Doctores omnes scholasticos, &
suæ imprimis Academiæ scriptores omnes, in ijsque non paucos illustres Belgij
Præfules, ita exorbitasse clamitet, vt re ipsã in Semi-pelagianismum incidisse as-
ferat: nam in nostrã, eorum quoque doctrinam condemnat. Hæc sunt præci-
pua acerbioris capita, quæ ex Thesibus nostris collecta, à vobis arguuntur.

Quare quod sine dolore ac tædio hæc legere non possitis, non inde fit, quòd
iniquè sint in Iansenium dicta, sed quod vera esse sentiat. Magna enim vis est
veritatis, neque odium solum, sed etiam dolorem subinde ac tædium parit.

Qualem vos virum Iansenium noueritis, ac testari iurejurando velitis, ad
rem non facit. Non mores eius carpinus, sed doctrinam modumque scribèdi,
quæ cuiusmodi sint ex ipso eius opere, non ex vestro testimonio est petèdum.
Neque si is est vir, quem prædicatis, ideo ista carpi non debuerunt, siquidè lōge
gravius iudicium fert Iansenius de Eminentiſſimo Cardinali Bellarmino, &
Lessio, & id genus plurimis, de quorum sanctitate nobis meliori iure testari
liceat, quàm vobis de Iansenij, *tactis etiam, si placet, sacrosanctis Euangelijs,*
& *inuocatã in caput nostrum diuini Numinis irã.*

Non

Non ergo sunt atroces in Episcopum injuriæ, Boni Domini, sed justa est doctissimorum ac sanctissimorum virorum contra graues censuras defensio, ad quam nos debitus amor, & ordinis nostri, & Catholicæ potissimum veritatis rapit & impellit. Vos videritis quo singularium vestrarum opinionum, & vnus hominis defendendi amor rapiat & impellat. Quare oratio illa, *Domine dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt*, a nobis potius vsurpanda est: nos enim scimus quid faciamus per gratiam Christi Seruatoris, orantis & morientis pro omnibus, etiam pro his, qui hoc nesciunt.

Sua letis vt ad rem veniamus: id iam tum, quando cum Iansenio Theſibus decertare coepimus, omnium calculo a nobis abundè factum est: que enim alia res hic agitur, quàm qualis sit doctrina Iansenij, cuius præcipua capita communibus Catholicorum armis, id est, sacræ Scripturæ, Conciliorum, SS. Patrum, Doctorum, & vestræ inprimis Academiæ & Episcoporum Belgij testimonijs impugnauimus. Rem igitur quæ agenda erat, egimus: vestrum fuit semper ad rem venire & contra hæc tela Iansenium propugnare, Augustini doctrinam ac sensum (quem toties appellatis) adeo non negleximus, vt singuli doctrinæ nostræ articuli clarissimis eius testimonijs quasi vallo quodam perpetuo sint muniti. Neque obiecit ista sibi (vt iactatis) dissoluitque Iansenius, sed ea potissimum, quæ maximam vim habent ne attingit quidem; quare primus hic erit vobis labor, qui ad Augustinum prouocatis: In labyrintho doctrinæ Augustinianæ, errare minimè is potest, qui Catholica dogmata, non ex ipso solum (quemadmodum hæretici ex Scriptura volunt) sed iuxta Tridèntini monitum ex vnanimi SS. Patrum & Ecclesiæ consensu rimatur: hoc Ariadnes filium qui non sequitur, numquam is ex eo Labyrintho felicem exitum reperiet. Hac via, si placet, veritatem nobiscum inquirete, aut si reperistis ostēdite, non ex vnus hominis sensu, Augustinum aliter, quam cum hæcenus Doctores omnes intellexerint, interpretantis; Pro quo nimis pugnaciter velle contendere, hoc est asperam viam ingredi, non mollem charitatis. En arma quibus Iansenium communem scholasticorum Aduersarium, iam diu nos in arena prouocatem sumus aggressi, sanctorum Patrum & Ecclesiæ totius cum ipso Augustino consensus, quem & agnoscit & sequitur S. Thomas. Hæc dissoluenda vobis, vt defendatur Iansenius, catena est, non alia nobis concinanda, quam quæ iam inde à D. Thoma & scholasticis post eum Doctoribus est contexta. Quare laborabunt potius nobiscum D. Thomæ discipuli totâ Europâ diffusi vt ea indissolubilis contra Iansenij vestrosque conatus omnes persiltat; quam vt vnus Iansenij gratiâ communem, quâ cum Ecclesiâ connectimur catenam perfringant. Scimus enim varijs in regionibus multorum calamos contra Iansenij doctrinam occupari de qua & nos Sedis Apostolicæ iudicium expectamus.

*DD. VV. Serui in Christo
Professores Sacra Theologia
Coll. Societatis IESV Louan.*